

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

24. november 2020*

Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus – Artikli 7 punktid 1 ja 2 – Valikuline kohtualluvus lepinguvälise kahju puhul – Selliste kaubandustavade lõpetamise nõue, mida peetakse konkurentsioigusega vastuolus olevaks – Selline turgu valitseva seisundi väidetav kuritarvitamine, mis tuleneb lepingutingimustega hõlmatud kaubandustavadest – Veebipõhine majutuse broneerimise platvorm booking.com

Kohtuasjas C-59/19,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 11. detsembri 2018. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. jaanuaril 2019, menetluses

Wikingerhof GmbH & Co. KG

versus

Booking.com BV,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident R. Silva de Lapuerta, kodade presidendid J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja A. Prechal, kohtunikud T. von Danwitz, C. Toader, M. Safjan (ettekandja), D. Šváby, S. Rodin, K. Jürimäe, C. Lycourgos ja P. G. Xuereb,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: osakonna juhataja D. Dittert,

arvestades kirjalikku menetlust ja 27. jaanuari 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Wikingerhof GmbH & Co. KG, esindajad: *Rechtsanwälte* V. Soyez ja C. Aufdermauer,
- Booking.com BV, esindajad: *Rechtsanwälte* T. Winter, N. Hermann, L. Alexy ja C. Bauch,
- Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, J. Vlácil ja A. Kasalická,
- Euroopa Komisjon, esindajad: M. Heller ja G. Meessen,

olles 10. septembri 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1) artikli 7 punkti 2 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses – mille pooled on Saksa õiguse alusel asutatud ja Schleswig-Holsteini liidumaal (Saksamaa) hotelli pidav äriühing Wikingerhof GmbH & Co. KG ja Booking.com BV, kes on Madalmaade õiguse alusel asutatud ja seal asuv äriühing, kes käitab majutuse broneerimise platvormi – Booking.com-i teatavate kaubandustavade üle, mille kohta Wikingerhof väidab, et need kujutavad endast turgu valitseva seisundi kuritarvitamist.

Õiguslik raamistik

- 3 Määruse nr 1215/2012 põhjendused 15, 16 ja 34 on sõnastatud järgmiselt:
 - „(15) Kohtualluvuse eeskirjad peaksid olema hästi prognoositavad ning lähtuma põhimõttest, et tavaliselt on kohtualluvus seotud kostja alalise elukohaga. Seepärast peaks alati olema tagatud kohtualluvus kostja elukoha alusel, välja arvatud teatavatel täpselt määratletud juhtudel, kui vaidluse sisu või poolte autonoomia eeldab teistsugust seost. Selleks et ühiseeskirjad oleksid läbipaistvamad ja et vältida vastuolulist kohtualluvust, peab juriidilise isiku alaline asukoht olema autonoomselt kindlaks määratud.
 - (16) Lisaks kostja alalisele elukohale peaks kohtualluvuse määramisel olema ka muid aluseid, mis toetuksid tihedale seosele kohtu ja menetluse vahel või aitaksid kaasa tõrgeteta õigusemõistmisele. Tihe seos peaks tagama õiguskindluse ja hoidma ära võimaluse, et kostja vastu esitataks hagi liikmesriigi kohtusse, mida ta ei saanud mõistlikult ette näha. See on oluline eelkõige lepinguväliste võlasuhete puhul, mis tulenevad eraelu puutumatus ja isikuõiguste rikkumisest, sealhulgas laimust.
- [...]
- (34) Tuleks tagada [27. septembri] 1968. aasta konventsiooni [kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 1972, L 299, lk 32), mida on muudetud hilisemate konventsioonidega uute liikmesriikide ühinemise kohta selle konventsiooniga], [nõukogu 22. detsembri 2000. aasta] määruse (EÜ) nr 44/2001 [kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42)] ja käesoleva määruse vaheline järjepidevus ning selleks tuleks ette näha üleminekusätteid. Järjepidevust on vaja ka Euroopa Liidu Kohtu tõlgendustes [nimetatud] konventsiooni ja seda asendavate määruste kohta.“
- 4 Määruse nr 1215/2012 II peatükk „Kohtualluvus“ sisaldab muu hulgas 1. jagu „Üldsätted“ ja 2. jagu „Valikuline kohtualluvus“. Nimetatud määruse 1. jao artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesoleva määruse kohaselt esitataks hagi isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse sõltumata nende kodakondsusest.“

- 5 Määruse nr 1215/2012 artikkel 7, mis asub selle määruse II peatüki 2. jaos, on sõnastatud järgmiselt:

„Isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi teises liikmesriigis:

[...]

- 1) a) lepinguid puudutavates asjades selle paiga kohtusse, kus tuli täita asjaomane kohustus;

[...]

- 2) lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud või võib toimuda;

[...]“.

- 6 Määruse nr 1215/2012 II peatüki 7. jaos „Kokkuleppest tulenev kohtualluvus“ paikneva artikli 25 punktis 1 on ette nähtud:

„Kui pooled, olenemata sellest, kus on nende alaline elukoht, on kokku leppinud, et konkreetsest õigussuhtest tulenenud või tuleneda võivate vaidluste lahendamiseks on pädev liikmesriigi kohus või kohtud, on see kohus või need kohtud pädevad, välja arvatud juhul, kui kõnealune kokkulepe on sisulise kehtivuse poolest asjaomase liikmesriigi õiguse kohaselt tühine. [...]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 7 Wikingerhof sõlmis 2009. aasta märtsis Booking.com-iga viimase esitatud tüüplepingu, milles on muu hulgas märgitud:

„Tüüptingimused

Hotell kinnitab, et ta on saanud Booking.com-ilt tüüptingimuste versiooni 0208 [...]. Tüüptingimused on üles laaditud Booking.com-i veebisaidile [...]. Hotell kinnitab, et ta on tüüptingimused läbi lugenud, neist aru saanud ja nendega nõustunud. Tüüptingimused on käesoleva lepingu oluline osa [...]“.

- 8 Seejärel muutis Booking.com mitu korda tüüptingimusi, millega on võimalik tutvuda selle äriühingu ekstranetis ehk süsteemis, mis võimaldab ajakohastada hotelli kohta käivat teavet ja saada teavet broneeringute kohta.
- 9 Wikingerhof vaidlustas kirjalikult selle, et tema ja Booking.com-i vahel sõlmitud lepingule lisati tüüptingimuste uus versioon, millest Booking.com andis oma lepingupartneritele teada 25. juunil 2015. Wikingerhof leidis, et tal ei olnud muud võimalust kui see leping sõlmida Booking.com-i jõupositsiooni tõttu majutuse vahendamise teenuste ja majutuse broneerimise portaalide turul, isegi kui Booking.com-i teatavad kaubandustavad on ebaõiglased ja seega konkurentsioõigusega vastuolus.
- 10 Wikingerhof esitas Landgericht Kielile (Kielis esimese astme kohus, Saksamaa) hagi, milles palus keelata äriühingul Booking.com lisada oma majutuse broneerimise platvormil Wikingerhofi esitatud hinnale ilma viimase nõusolekuta märget, et tegemist on „soodushinna“ või „alandatud hinnaga“, takistada Wikingerhofil tutvuda tema lepingupartnerite poolt kõnealuse platvormi vahendusel esitatud kontaktandmetega ning seada Wikingerhofi käitatava hotelli positsioon kõnealuse platvormi kaudu tehtud otsingu tulemuste seas sõltuvusse üle 15% suuruse komisjonitasu maksmisest.

- 11 Booking.com väitis, et ei rahvusvahelise ega territoriaalse kohtualluvuse järgi ei allu kohtuasi Landgericht Kielile (Kieli esimese astme kohus), sest Wikingerhofiga sõlmitud lepingus sisaldub kohtualluvuse kindlaksmääramise kokkulepe, mille kohaselt alluvad sellest lepingust tulenevad kohtuvaidlused territoriaalse kohtualluvuse kohaselt Amsterdamis (Madalmaad) kohtutele.
- 12 Landgericht Kiel (Kieli esimese astme kohus) asus seisukohale, et territoriaalset ja rahvusvahelist kohtualluvust reguleerivate õigusnormide kohaselt ei ole ta pädev hagi menetlema. Apellatsioonistmes jättis Oberlandesgericht Schleswig (liidumaa kõrgeim üldkohus Schleswigis, Saksamaa) selle otsuse muutmata, leides, et käesoleval juhul ei olnud kindlaks tehtud ei lepingulise kohustuse täitmise paiga kohtu pädevus määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alusel ega ka lepinguvälise kahju tekkimise paiga kohtu pädevus sama määruse artikli 7 punkti 2 alusel.
- 13 Wikingerhof esitas seejärel Bundesgerichtshofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) kassatsioonkaebuse.
- 14 Nimetatud kohus märgib, et küsimust ei teki selles, kuidas võib Booking.com-i osutatud kohtualluvuse kindlaksmääramise kokkulepe mõjutada nende Saksa kohtute pädevust, kelle poole Wikingerhof pöördus, sest kõnealune kokkulepe ei olnud määruse nr 1215/2012 artikli 25 nõudeid arvestades kehtivalt sõlmitud.
- 15 Käesolevas kohtuasjas põhineb kassatsioonkaebus asjaolul, et apellatsioonikohus eksis, kui asus seisukohale, et talle esitatud hagi ei allu talle seoses lepinguvälise kahjuga määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses.
- 16 Viidates 5. juuli 2018. aasta kohtuotsusele flyLAL-Lithuanian Airlines (C-27/17, EU:C:2018:533), märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et hagi kuulub lepinguvälise kahju valdkonda määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses juhul, kui hagi esemeks on tsiviilõiguslikule vastutusele tuginemine või tegevuse lõpetamise nõuded, mis põhinevad sellel, et süüks pandav tegevus on liigitatav turgu valitseva seisundi kuritarvitamiseks. Niisugune turgu valitseva seisundi kuritarvitamine võib tuleneda sellest, et lepingu sõlmimine seatakse sõltuvusse ebaõiglase tehingutingimustega nõustumisest.
- 17 Nimetatud kohus kaldub olema seisukohal, et põhikohtuasi kuulub lepinguvälise kahjuga seotud valdkonda määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses, kuivõrd Wikingerhof oli kõne all oleva lepingu tingimustele – mida ta pidas ebaõiglaseks – nõus alla kirjutama vaid seetõttu, et Booking.com-il on turgu valitsev seisund, ning seega ei nõustunud ta nende tingimustega vabatahtlikult. Niisiis ei ole põhikohtuasja keskmes üksnes selle lepingu tõlgendamine, vaid ka küsimus, kas seda, kui väidetavalt turgu valitseva seisundiga ettevõtja nõuab teatud lepingutingimuste kasutamist, tuleb pidada kuritarvitamiseks ja seega konkurentsioiguse sätetega vastuolus olevaks.
- 18 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [määruse nr 1215/2012] artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et teatud tegevuse lõpetamise nõudega hagi saab esitada selle paiga kohtusse, kus lepinguvälise kahju tekitanud juhtum on toimunud, kui tegevus, mille lõpetamist nõutakse, võib põhineda lepingutingimustel, ent hageja väitel tulenevad need tingimused turgu valitseva seisundi kuritarvitamisest kostja poolt?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 19 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et see kuulub kohaldamisele hagi suhtes, millega soovitakse lõpetada teatav tegevus, mis toimub hagejat kostjaga siduva lepingulise suhte raames ja mis põhineb kostja turgu valitseva seisundi väidetaval kuritarvitamisel, millega ta rikub konkurentsioigust.
- 20 Kõigepealt tuleb silmas pidada seda, et vastavalt määruse nr 1215/2012 põhjendusele 34 tunnistatakse selle määrusega kehtetuks ja asendatakse määrus nr 44/2001, mis omakorda asendas 27. septembri 1968. aasta konventsiooni kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades, mida on muudetud hilisemate konventsioonidega uute liikmesriikide ühinemise kohta selle konventsiooniga. Seetõttu kehtib nimetatud õigusaktide sätetele Euroopa Kohtu antud tõlgendus ka määruse nr 1215/2012 sätete kohta, kui neid sätteid võib pidada „samaväärseteks“. See kehtib ühelt poolt nii kõnealuse konventsiooni kui ka määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 ning teiselt poolt määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 kohta (vt selle kohta 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus Verein für Konsumenteninformation, C-343/19, EU:C:2020:534, punkt 22).
- 21 Samal ajal kui määruse nr 1215/2012 artikli 4 lõikega 1 on kehtestatud üldine kohtualluvus kostja liikmesriigi kohtutes, on selle määruse artikli 7 punktis 1 ja artikli 7 punktis 2 ette nähtud lepinguid puudutavates asjades ja lepinguvälise kahju puhul valikuline kohtualluvus, mis võimaldab hagejal esitada hagi ka muude liikmesriikide kohtutesse.
- 22 Esimesse valdkonda kuuluvate hagide puhul võimaldab määruse artikli 7 punkt 1 hagejal esitada lepinguid puudutavates asjades hagi selle paiga kohtusse, kus tuli täita asjaomane kohustus; samas teise valdkonda kuuluvate hagide kohta on määruse artikli 7 punktis 2 ette nähtud, et need võib esitada selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud või võib toimuda.
- 23 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt hõlmab mõiste „lepinguvälise kahju“ määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses kõiki nõudeid, milles taotletakse kostja vastutuse tuvastamist ja mis ei ole lepingutega seotud kõnealuse määruse artikli 7 punkti 1 alapunkti a tähenduses (vt selle kohta 27. septembri 1988. aasta kohtuotsus Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, punkt 18; 12. septembri 2018. aasta kohtuotsus Löber, C-304/17, EU:C:2018:701, punkt 19), st et see ei põhine õiguslikul kohustusel, mille on isik endale vabatahtlikult teise isiku ees võtnud (20. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, punkt 51).
- 24 Käesoleval juhul oleneb põhikohtuasja lahendamiseks vajaliku kohtualluvuse määramine kohtule, kelle poole Wikingerhof pöördus, konkreetset sellest, kuidas eristada ühelt poolt lepinguvälise kahju käsitlevat (määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses) ja teiselt poolt lepinguid puudutavat (määruse artikli 7 punkti 1 alapunkti a tähenduses) valdkonda. Eelotsusetaotlusest nähtub nimelt, et kui Wikingerhofi sõnastatud nõue peaks kuuluma lepinguid puudutavate asjade hulka ja seega võiks hagi esitada selle paiga kohtusse, kus tuli või tuleb täita asjaomane kohustus, ei allu vaidlus sellele kohtule, kelle poole pööruti.
- 25 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb neis sätetes ette nähtud kahte valikulise kohtualluvuse eeskirja tõlgendada autonoomselt, võttes peamiselt arvesse määruse nr 1215/2012 ülesehitust ja eesmärke, et tagada määruse ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides (vt selle kohta 27. septembri 1988. aasta kohtuotsus Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, punkt 16; 17. septembri 2002. aasta otsus Tacconi, C-334/00, EU:C:2002:499, punkt 19, ja 18. juuli 2013. aasta kohtuotsus ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punkt 27). See nõue, mis kehtib muu hulgas nende kahe eeskirja kohaldamisala piiritlemise kohta, tähendab, et mõisteid „lepinguid puudutavad asjad“ ja „lepinguvälise kahju“ ei saa mõista selliselt, et need osutavad kvalifikatsioonile, mille kohaldatav riigisisene õigus annab liikmesriigi kohtus käsitletavale õigussuhtele (vt selle kohta 13. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Brositter, C-548/12, EU:C:2014:148, punkt 18).

- 26 Esiteks tuleb määruse nr 1215/2012 ülesehituse kohta märkida, et selle aluseks on üldreegel, mille kohaselt on kohtualluvus kostja alalise elukoha liikmesriigi kohtutel, samas kui valikulise kohtualluvuse eeskirjad, mis on ette nähtud eelkõige selle määruse artiklis 7, kujutavad endast erandit sellest üldpõhimõttest ning sellistena tuleb neid tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 27. septembri 1988. aasta kohtuotsus Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, punkt 19) ja kõnealuse määruse kohaldamisel üksteist välistavalt.
- 27 Samas – nagu märkis kohtujurist sisuliselt oma ettepaneku punktis 87 – iseloomustab määruse ülesehitust see, et see annab hagejale võimaluse tugineda ühele määruses ette nähtud valikulise kohtualluvuse eeskirjale.
- 28 Teiseks tuleb määruse nr 1215/2012 eesmärkide kohta sedastada, et määruse põhjendusest 16 nähtub, et valikulise kohtualluvuse eeskirjad, millele hageja võib tugineda kas määruse artikli 7 punkti 1 või artikli 7 punkti 2 alusel, on kehtestatud lähtudes kaalutlusest, et neis sätetes osutatud valdkondades on iseäranis tihe seos nõude ja kohtu vahel, kelle poole võib selle lahendamiseks pöörduda, või vajadusest aidata kaasa tõrgeteta õigusemõistmisele (vt selle kohta 4. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, punkt 36).
- 29 Seega tuleb asuda seisukohale, et see, kas kohaldamisele kuulub määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkt 1 või artikli 7 punkt 2, sõltub esiteks sellest, kas hageja otsustab tugineda ühele valikulise kohtualluvuse eeskirjale või mitte, ning teiseks neis sätetes ette nähtud konkreetsete tingimuste analüüsist asja lahendava kohtu poolt.
- 30 Kui hageja tugineb ühele neist eeskirjadest, peab asja lahendav kohus kontrollima, kas hageja nõuded on lepingulist laadi või – vastupidi – käsitlevad lepinguväliselt kahju vastava määruse tähenduses, olenemata nõuete kvalifitseerimisest riigisisese õiguse kohaselt.
- 31 Eelkõige – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 90 – peab eelotsusetaotluse esitanud kohus analüüsima seotust lepinguid puudutavate asjadega määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 tähenduses või lepinguvälise kahjuga selle määruse artikli 7 punkti 2 tähenduses nõude puhul, mis on sõnastatud lepingu poolte vahel seoses lepingulise või lepinguvälise kohustusega, mis on nõude aluseks (vt selle kohta 13. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, punkt 26).
- 32 Niisiis kuulub hagi lepinguid puudutavate asjade alla määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti a tähenduses juhul, kui kostjat hagejaga siduva lepingu tõlgendamine näib möödapääsmatu selleks, et teha kindlaks, kas esimesele viimase poolt etteheidetav käitumine on õiguspärane või vastupidi õigusvastane (vt selle kohta 13. märtsi 2014. aasta kohtuotsus Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, punkt 25). Nii on see muu hulgas hagi puhul, mis tugineb lepingutingimustele või õigusnormidele, mis kuuluvad selle lepingu tõttu kohaldamisele (vt selle kohta 10. septembri 2015. aasta otsus Holtermann Ferho Exploitation jt, C-47/14, EU:C:2015:574, punkt 53, ning 15. juuni 2017. aasta kohtuotsus Kareda, C-249/16, EU:C:2017:472, punktid 30–33).
- 33 Seevastu juhul, kui hageja tugineb oma hagiavalduses lepinguvälisele vastutusele, st seaduses sätestatud kohustuse rikkumisele, ning kui kostjaga sõlmitud lepingu sisu hindamine ei näi olevat möödapääsmatu selleks, et hinnata kostjale etteheidetava käitumise õiguspärasust või õigusvastasust, ja see kohustus kehtib kostja suhtes olenemata lepingu olemasolust, kuulub see hagi alus lepinguvälise kahju alla määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses.
- 34 Käesoleval juhul väidab Wikingerhof oma hagiavalduses, et on rikutud Saksa konkurentsioigust, milles on ette nähtud üldine keeld kuritarvitada turgu valitsevat seisundit olenemata lepingust või muust vabatahtlikust kohustusest. Täpsemalt leiab ta, et tal ei olnud muud võimalust kui vaidlusalune leping sõlmida ja taluda Booking.com-i tüüptingimuste hilisemate muudatuste tagajärgi, sest sel äriühingul on asjaomasel turul jõupositsioon, isegi kui Booking.com-i teavad kaubandustavad on ebaõiglased.

- 35 Põhikohtuasja keskmes olev õiguslik küsimus on niisiis see, kas Booking.com kuritarvitas turgu valitsevat seisundit konkurentsioiguse tähenduses. Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 122 ja 123, ei ole aga selleks, et teha kindlaks, kas konkurentsioigust arvestades on Booking.com-ile etteheidetavad kaubandustavad õiguspärased või õigusvastased, möödapääsmatu tõlgendada põhikohtuasja pooli siduvat lepingut; selline tõlgendamine on äärmisel juhul vajalik selleks, et tõendada vastavate tavade olemasolu.
- 36 Seega tuleb asuda seisukohale – kui eelotsusetaotluse esitanud kohus ei leia selle kontrollimisel vastupidist –, et kuna Wikingerhofi hagi põhineb seaduses sätestatud kohustusel hoiduda turgu valitseva seisundi kuritarvitamisest, kuulub see lepinguvälise kahju alla määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tähenduses.
- 37 Selline tõlgendus on kooskõlas ka läheduse ja tõrgeteta õigusemõistmise eesmärkidega, mida kõnealuse määrusega soovitakse saavutada ja mida on nimetatud määruse põhjenduses 16 ning esile toodud ka käesoleva kohtuotsuse punktis 28. Kohus, kes on määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 kohaselt pädev, teisisõnu põhikohtuasja asjaoludel pädev turu osas, mida on väidetava konkurentsivastase tegevusega kahjustatud, on kõige sobivam tegema otsust põhiküsimuse kohta, st selle väite põhjendatuse kohta ja seda eriti sel puhul asjasse puutuvate tõendite kogumise ja hindamise seisukohast (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punkt 34, ja 9. juuli 2020. aasta kohtuotsus Verein für Konsumenteninformation, C-343/19, EU:C:2020:534, punkt 38).
- 38 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et see kuulub kohaldamisele hagi suhtes, millega soovitakse lõpetada teatav tegevus, mis toimub hagejat kostjaga siduva lepingulise suhte raames ja mis põhineb kostja turgu valitseva seisundi väidetaval kuritarvitamisel, millega ta rikub konkurentsioigust.

Kohtukulud

- 39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et see kuulub kohaldamisele hagi suhtes, millega soovitakse lõpetada teatav tegevus, mis toimub hagejat kostjaga siduva lepingulise suhte raames ja mis põhineb kostja turgu valitseva seisundi väidetaval kuritarvitamisel, millega ta rikub konkurentsioigust.

Allkirjad